



Kodeks postępowania rodzica

12 PRZYKAZAŃ RODZICA

1. Nie próbuj zrealizować swoich zawiedzionych i często wygórowanych ambicji poprzez swoje dziecko.
2. Drużyna ma tylko jednego trenera, który za nią odpowiada. Nie wywieraj na trenerze nacisku, próbując wprowadzić swoje wizje przyszłej kariery sportowej swojej pociechy.
3. Nie udzielaj dziecku wskazówek w trakcie treningu (np strzelaj, podaj, obstaw, biegnij itp), od tego jest trener.
4. Nie sędziuj podczas treningu za trenera.
5. Nie jesteś menedżerem Chelsea Londyn czy FC Barcelona, a Twój syn nie jest profesjonalnym piłkarzem. Nie krzycz i nie skacz przy linii autowej, Twoje dziecko tego nie potrzebuje.
6. Powodem, dla którego Twój syn gra w piłkę nożną jest zabawa. Nie wywieraj presji na swoje dziecko.
7. Rolą rodzica w edukacji sportowej jest POMOC dziecku poprzez zachętę, cierpliwość, zrozumienie, zaufanie, pochwały, oklaski, słuchanie i wykazywanie zainteresowania.
8. Nie wystarczy, że powiesz kilka słów po meczu. Rozmawiaj z dzieckiem również przed nim. Przed meczem nigdy nie mów „strzel gola”, „musicie wygrać”. Zamiast tego powiedz np. „baw się dobrze”.
9. Nigdy nie zawstydzaj i nie wprawiaj w zakłopotanie swojego syna z powodu występu, zdolności lub rezultatu meczu, w którym uczestniczył.
10. Jeśli jesteś rodzicem, który krzyczy na swoje dziecko, bez przerwy podpowiada co ma zrobić, skacze przy linii bocznej, nerwowo się zachowuje, dyskutuje z sędzią, trenerem, ma jakieś zarzuty do zawodników, nie oznacza to, że jesteś złym rodzicem, ponieważ chcesz aby Twój potomek odnosił sukcesy. Ale pamiętaj!!! Tym samym w niczym mu nie pomagasz. Tworzysz tylko sytuację nerwowości, która przenosi się na dziecko.
11. Nie stresuj dziecka, bądź mniej krytyczny. Twój syn potrzebuje twojego wsparcia, zaufania i wiary. Bez żadnych zbędnych oczekiwań będzie bardziej zrelaksowany.
12. Nie zabieraj radości swojemu dziecku i nie kreuj go na siłę na mistrza, by na skutek przeciążeń fizycznych i psychicznych przedwcześnie się nie „wypalił”.